

תת"ע 1848/01/14 - מדינת ישראל נגד אורן חזזה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

29 יוני 2014

תת"ע 14-01-1848 מדינת ישראל נ' חזזה
בפני סגן הנשיאה ישראל ויטלסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורן חזזה

הנאשם

הכרעת דין

אני מזוכה את הנאשם ממחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ב- 4/10/2013 בשעה 00:02 או בסמוך, הוא נהג באופניו שמספרו 6064168, בכביש שמול רח' הרכבת 14 בתל אביב יפו בהיותו שיכור.

בדגימת אויר נשוף של הנאשם במכשיר הינשוף, נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף היה 0.10 מיקרוגרם, העולה על המידה הקבועה בחוק.

הוראות החיקוק לפיהן הובא הנאשם לדין הן :

נהייה בשכירות - עבירה לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961, בקשר עם תקנה 91ב לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו, לעניין ביצוע פעולות הנהיגה בלבד. אין הוא מכחיש כי באותו הלילה - נשוא הדין כאן, הוא אכן היה שיכור ממשין, בכתב האישום.

מטעם התביעה העיד ע"ת/1, מתנדב אחד ויסמן (להלן "המתנדב"), עדותו נשענה, רובו ככולה, על המסמכים שערר: דוח פעללה (ת/1) ופתח שכתב במועד האירוע (ת/2).

معدות המתנדב עולה, כי המתנדב הבחן בנאשם כשהוא נושא באופניו לכיוון מחסום השכירות, המתנדב הבחן בנאשם במרחק של כ-50 מטרים, הוא סמן לנאים לעצור אך הנאשם פנה ימינה, נכנס לחניה דרך דרך בגדר, בין 2 רכבים. הנאשם לעמוד ליד האופניו הוריד את הקסדה, במקביל העד התקרב אליו, כאשר בכל הזמן נשמר קשר עין וכשהוא היה במרחק 20 מטר ממנו הוא אמר ואף סמן לו לגשת אליו אך הנאשם פנה לכיוון הנגדי, המתנדב דלק אחריו עד שעצר אותו לצורך בדיקת נשיפון. הנאשם הסכים לבדוק נשיפון תוך שהוא טוען בפני העד שלא נהג כלל, אלא הילך

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ברגלו. בדיקת הנשיפון שבוצעה העידה כי הנאשם שתה אלכוהול ולכן הוא נלקח ע"י עד זה לבדיקה ישוף.

כמו כן עד זה רשם בפתח שער ביום האירוע את פרטי האופנוו וכן ציין שמנוע האופנוו חם.

עוד העיד מטעם התביעה השוטר גולן הבה, אשר ערך את המסמכים ת/3-ת/9, עדותו נשענה רוביה ככליה על המסמכים הללו.

לפי מצאי בדיקת המאפיינים (ת/6) עולה כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בינוני, בנוסף הנאשם ספר לו ששתה כוס יין לבן. מפי הנאשם נדף ריח קל של אלכוהול, התנהגותו הייתה עליזה, ב מבחון ההליכה על קו הוא לא הצמיד העקב לאגדול וב מבחון הבאת אצבע לאף השתמש ביד הלא נcona (ת/7).

אחריו העידה עדת התביעה השוטרת גלי מלול, אשר ערכה את המסמכים ת/10-ת/14, היא העידה כי ביצעה לו בדיקת נשוף, שתוצאותיה הייתה 310 מיקרוגרם אלכוהול בלבד נוספת אחד של אויר נשוף.

התביעה הגישה בנוסף מסמכים הנוגעים לעניין השכירות ובדיקה המכשיר ת/15 - ת/21.

ה הנאשם העיד להגנתו

ה הנאשם העיד בבימה"ש שהוא אצל חברו הגר ברחוב רוטשילד עד השעה 00:00, לאחר מכן הלך רגלית למועדון אפריקה הממוקם ברחוב הרכבת בת"א, אך בדרך לשם עוכב ע"י המתנדב והتابקש על ידו לבצע בדיקת שכנות. המתנדב ערך לו בדיקת נשיפון למורות שה הנאשם טען בפניו פעמיים אחר פעם כי הוא לא רכב באותו העת על הקטנוו אלא הלך ברגל ("הגעתו למקום כחול רgel ונתפסתי כחול רgel" (עמ' 7 לפרטוקול שורה 1-2).

מטעם ההגנה העיד גם חברו, גל רובין, הוא העיד שפגש את הנאשם בצהרים, בסביבות השעה 15:00 כל אחד מהם פנה לעיסוקיו, ובשעה 19:00 בערך נפגשו בשנית אצל חברם אלעד עד השעה 20:00 בלילה. בשלב זה הוא פנה רגליית לבתו ואילו הנאשם פנה רגליית לכיוון רחוב הרכבת.

לאחר בדיקת ראיות התביעה ושמיית העדים לא מצאתי כי התביעה הצליחה להרים את המוטל עליה, להוכיח מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם אכן נסע על אופנוו בשכירות בעת מתן הדז"ח.

מנסיבות המקרה עולה כי מדובר באירוע שהתחולל בשעת ליל מאוחרת (ambil' שמתואר בכתב האישום או בכל מקום אחר מצב הראות והתאורה), המרחק שבין מקום מחסום ועמידת המתנדב לבין מקום נסיעת הנאשם לכארה והעובדה כי המתנדב עיכב את הנאשם כשהקסדה איננה ברשותו, מעלה את המחשבה כי יתכן והמתנדב היה עלול לטעות בזיהוי הולך הרגל, והחליף בין אופנוו של הנאשם לאופנוו של אחר.

לא זאת אף זאת, לא מצאתי כי ניתן לבטל על הסף את גרסת הנאשם, אשר הייתה עקבית ויציבה מהרגע הראשון בו

פגש את השוטר רושם הדו"ח ("שלא נהג כלל אלא הילך ברגל") הן בבייהם"ש ("הגעתי למקום כהולך רגל, ונתפסתי כהולך רגל, לא רכבתי באותו זמן על הקטנווע"). ולטעמי לא נתגלו סתיות מהותיות בגרסתו.

סוף דבר, לאור העדויות והראיות שהוצגו בפני בית המשפט, לא מצאתי כי אוכל לקבל באופן וודאי, חד משמעי ונחרץ כי גרסת עד התביעה עדיפה על פני גרסת הנאשם.

במשפט הפלילי עסוקין, הריאות צרכות להיות ברורות, חד משמעיות, בהיקף הנדרש, מספיקות כדי להצביע מעל לכל ספק סביר על אשמתו של הנאשם.

לא זה המקרה כאן, אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ד, 29 יוני 2014, במעמד הצדדים